

การพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐานในรายวิชาภาษาไทย
เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนความเรียง สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนสาธิตสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏ

THE DEVELOPMENT OF THAI LANGUAGE TEACHING MODEL BASED ON
THE GENRE BASED APPROACH TO DEVELOP ESSAY WRITING SKILLS
FOR HIGH SCHOOL STUDENTS AT DEMONSTRATION SCHOOL
UNDER RAJABHAT UNIVERSITY

¹ยศชวิน กุลด้วง Yoschavin Guldoung ²ชัยเดช นาคสะอาด Chaidej Naksa-Ard
^{1, 2}มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร Phranakhon Rajabhat University, Thailand
Corresponding Author E-mail: yos3011@hotmail.com

Article Received: April 25, 2025. Revised: August 18, 2025. Accepted: August 20, 2025.

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อวิเคราะห์สภาพปัญหาการเขียนความเรียงวิชาภาษาไทย นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย 2) เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐานในวิชาภาษาไทย เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนความเรียงวิชาภาษาไทย และ 3) เพื่อประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การเขียนความเรียงวิชาภาษาไทยตามแนวคิดการเขียนแบบอรรถฐาน โดยมีพื้นที่วิจัยคือนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยราชภัฏ ทั้ง 12 โรงเรียน ปีการศึกษา 2567 กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนจาก 3 โรงเรียน โดยการสุ่มแบบจัดกลุ่มตามลำดับชั้นได้โรงเรียนละ 20 คน รวมทั้งสิ้น 60 คน และอาจารย์ภาษาไทย จำนวน 3 คน โดยการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 4 ชนิด คือ 1) แบบสอบถามสภาพปัญหาการเขียนความเรียง 2) แผนการจัดการเรียนรู้ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 4) แบบประเมินความพึงพอใจ การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS

ผลวิจัยพบว่า 1) สภาพปัญหาการเขียนความเรียงวิชาภาษาไทยคือนักเรียนขาดความรู้ และการเรียงลำดับความสำคัญก่อนลงมือเขียน 2) รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐานในรายวิชาภาษาไทยเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนความเรียงสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มี 5 ขั้นตอน ดังนี้ (1) การสร้างความเข้าใจกับบทอ่าน (2) การศึกษาอรรถลักษณะของบทอ่าน (3) การร่วมกันผลิตงานเขียนฉบับร่าง (4) การเขียนเป็นรายบุคคล (5) การวัดโดยใช้เกณฑ์การประเมินความสามารถในการเขียน 7 ด้าน 3) ประสิทธิภาพของรูปแบบมีค่า E1/E2 เท่ากับ 90.00 / 82.91 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 และนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐานในรายวิชาภาษาไทยเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนความเรียงอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้, ภาษาไทย, ทักษะการเขียนความเรียง

Abstract

The objectives of the research were: 1) to analyze the Thai essay writing problems of high school students 2) to develop learning management model by using Genre – based approach to develop Thai writing essay skills 3) to evaluate the efficiency of learning management model on Genre – based approach. The research areas were high school students under Demonstration School, Rajabhat University 12 schools of the academic year 2024. The samples were selected by multistage sampling including 3 high school students – 20 students per school were 60 students altogether. Thai teachers were 3 persons under Demonstration School, Rajabhat University selected by purposive sampling. The instruments used in this study were 1) questionnaires on the condition of the problem 2) lesson plans 3) achievement tests and 4) questionnaire on students' satisfaction. The data was analyzed by SPSS program.

The research results found that: 1) The problems of Thai essay writing are the following: outlining practice and insufficient knowledge about essay topics and contents. 2) Learning Management Model on Genre – based Approach to Develop Thai Writing Essay for Senior High School Students consists of 5 steps as follows: (1) creating an understanding of a reading chapter (2) studying of the characteristics of a passage (3) working together to produce drafts (4) individual writing (5) seven – sided measurement using writing ability evaluation criteria. 3) The efficiency of the model has an E1/E2 of 90/82.91 which was higher than the defined criterion of 80/80. The academic achievements of students after learning the model were higher than that of before learning at the statistically significant level of .05. Student satisfaction was the highest level

Keywords: Learning Management, Thai Language, Essay Writing Skills

บทนำ

ในยุคปัจจุบันที่โลกกำลังเดินไปข้างหน้าอย่างรวดเร็วด้วยบทบาทของเทคโนโลยี และมนุษย์ต้องมีทักษะการสื่อสารที่ดีในศตวรรษที่ 21 ซึ่งบทบาทของภาษาจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ในฐานะเป็นเครื่องมือติดต่อสื่อสารระหว่างกัน ซึ่งวิจารณ์ พานิช (2555) กล่าวว่า ทักษะด้านภาษาแม่ คือ ทักษะภาษาไทย และทักษะภาษาโลกคือ ภาษาอังกฤษ การเรียนการสอนวิชาภาษาไทยนั้นก็มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะภาษาไทยจะเป็นเอกลักษณ์และสมบัติของชาติแล้วยังเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารและแสวงหาความรู้ที่สำคัญ ด้วยเหตุนี้ การสอนภาษาไทยจึงควรสอนทักษะการสื่อสารที่ถูกต้อง กล่าวคือ การสื่อสารประกอบด้วยกระบวนการรับสารคือ การอ่าน การฟัง การดู และการส่งสารคือ การพูด และการเขียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551) ซึ่งผู้ที่อยู่ในสังคมแห่งการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันนี้ได้จะต้องเป็นผู้ที่มีนิสัยสนใจในการแสวงหาความรู้ใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นอย่างมากมายอยู่เสมอเพื่อให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลง

การเขียนเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการติดต่อสื่อสารอย่างหนึ่ง เป็นการถ่ายทอดความรู้สึกริคิดและประสบการณ์ของผู้เขียน เพื่อสื่อสารให้ผู้อื่นเกิดความเข้าใจตรงตามที่ต้องการเป็น

ทักษะที่ต้องอาศัยถ้อยคำความรู้และประสบการณ์ ที่ได้จากการแสวงหาเรียบเรียงและลำดับความคิดให้ต่อเนื่องกันอย่างเป็นระบบเพื่อให้ ผู้อ่านสามารถเข้าใจวัตถุประสงค์ต่างๆ ที่ผู้เขียนต้องการที่จะสื่อสารออกมาได้ตรงกัน ดังที่ นพดล จันทรเพ็ญ (2557) ได้กล่าวถึงการเขียนไว้ว่า การเขียนเป็นการแสดงออกในการติดต่อสื่อสารอย่างหนึ่งของมนุษย์ โดยอาศัยภาษาตัวอักษรเป็นสื่อ เพื่อถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ความต้องการ และความเข้าใจให้ผู้อื่นทราบ การเขียนเป็นทักษะที่มีความสำคัญและซับซ้อนที่สุดใน บรรดาทักษะทั้งสี่ เนื่องจากต้องผ่านกระบวนการหลายขั้นตอน ตั้งแต่การรวบรวมข้อมูล การ วิเคราะห์ข้อมูลการเรียบเรียงความคิด ตลอดจนการถ่ายทอดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร และกาโสม หมายเด็น (2559) ได้กล่าวว่า ในปัจจุบันโลกได้เข้าสู่ยุคแห่งเทคโนโลยีซึ่งการติดต่อสื่อสารนั้นสามารถทำได้หลากหลายช่องทาง และรวดเร็วมากขึ้น ทักษะในการสื่อสารจึงเป็นเรื่องสำคัญยิ่งขึ้นผ่านช่องทางออนไลน์อื่น เช่น อีเมล ไลน์ แอปพลิเคชัน เฟซบุ๊ก ทวิตเตอร์ เป็นต้น ซึ่งช่องทางเหล่านี้ใช้ทักษะการเขียนเป็นสำคัญ แต่การใช้โซเชียลมีเดีย (social media) หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เด็กไทยไม่ชอบการเขียนและส่งผลให้พัฒนากล้ามเนื้อและสมองได้ไม่เต็มที่ เมื่อเข้าสู่ยุคสมัยที่เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในชีวิตมากขึ้น เด็กนำเทคโนโลยีมาใช้มากขึ้นจนเด็กเริ่มอ่านหนังสือไม่ออก เขียนหนังสือไม่เป็น หรือบันทึกถ่ายทอดภาษาเพื่อแสดงออกซึ่งความรู้ ความคิด ความรู้สึก อารมณ์โดยใช้ตัวหนังสือ และเครื่องหมายต่างๆ ไม่ได้ จากประสบการณ์การสอนวิชาภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาของผู้วิจัย พบว่า นักเรียนยังขาดทักษะการเขียน สังเกตได้จากเมื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องการเขียนสื่อสารรูปแบบต่างๆ เช่น เขียนแนะนำตนเอง เขียนแนะนำสถานที่ เขียนเรียงความ เป็นต้น นักเรียนไม่ได้ฝึกฝนกลวิธีการนำเสนอ อีกทั้งยังเขียนเรื่องราวโดยคัดลอกข้อความจากเอกสารอื่นๆ ไม่ได้เรียบเรียงจากความคิดของตนเอง ไม่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว เขียนลำดับความสับสน วกวน เนื้อหาไม่ต่อเนื่องเป็นระบบ ไม่มีคลังคำ ใช้คำไม่ถูกต้องสอดคล้องกับบริบท เขียนโดยใช้ภาษาพูด ใช้คำศัพท์ไม่สละสลวย แสดงให้เห็นว่า นักเรียนขาดทักษะการคิด สร้างสรรค์และวิธีนำเสนอในการเขียน สอดคล้องกับผลการประเมินโดยสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ) (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ องค์การมหาชน, 2565) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยระดับ มัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานปี2562 มีคะแนนเฉลี่ยรวม 42.21 การเขียน คะแนนเต็ม 15 คะแนน ได้ค่าเฉลี่ย 6.77 คะแนน ปี2563 มีคะแนนเฉลี่ยรวม 44.36 การเขียน คะแนนเต็ม 15 คะแนน ได้ค่าเฉลี่ย 7.91 คะแนน ปี2564 มีคะแนนเฉลี่ยรวม 46.40 การเขียน คะแนนเต็ม 14 คะแนน ได้ค่าเฉลี่ย 7.37 คะแนน จากผลการทดสอบดังกล่าวจะเห็นว่า ทักษะการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการเขียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายคะแนนเฉลี่ยก็ยังไม่สูงมากนัก

การเขียนความเรียงเป็นงานเขียนรูปแบบหนึ่งที่มีหลักและลักษณะการเขียนคล้ายการเขียนเรียงความซึ่ง กาญจนา นาคสกุล และคณะ (2561) กล่าวถึงความเรียงไว้ว่า เรียงความจะมีเนื้อหาน้อยกว่า และซับซ้อนน้อยกว่าความเรียง ความเรียงจึงใช้ในการอธิบายความรู้ความคิดที่สลับซับซ้อนให้ง่ายขึ้นจึงเป็นทักษะที่สำคัญที่จะต้องได้รับการพัฒนาและฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ ดังนั้น ผู้เขียนต้องใช้ทักษะกระบวนการคิดในการรวบรวมความรู้ จัดลำดับความคิด และมีความสามารถในการใช้ภาษาที่มีความชัดเจนและถูกต้องตามหลักการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารให้ผู้อ่านเข้าใจอย่างถูกต้องชัดเจน และสมชาย สำเนียงงาม (2564) กล่าวว่า ความเรียงเป็นงานเขียนประเภทสารคดีรูปแบบหนึ่งที่มุ่งเสนอความคิดเกี่ยวกับโลกและชีวิตเป็นสำคัญ โดยผู้เขียนนำความรู้ และประสบการณ์มาถ่ายทอดให้ผู้อ่านได้รับรู้และเข้าใจโลกและชีวิตตามที่ผู้เขียนต้องการ จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการและเอกสารงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถในการเขียนและการสัมภาษณ์ ผู้สอนวิชาการเขียนภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษา ทำให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับสาเหตุของปัญหาการเขียนของผู้เรียน เช่น ผู้เรียนคิดว่าการเขียนเป็นทักษะที่ยากเกินความสามารถของตนเอง

การเรียนการสอนไม่ได้เน้นตระหนักถึงเป้าหมายในการเขียน และกิจกรรมการเรียนการสอนขาดบรรยากาศให้ผู้เรียนและผู้สอนมีส่วนร่วมในกิจกรรม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนความเรียง และการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย คือ แนวการสอนเขียนแบบบรรณฐาน (Genre-Based Approach) เป็นรูปแบบหรือลักษณะของภาษาที่ใช้ในภาษาพูดและภาษาเขียน ได้แก่ เรื่องเล่าจากประสบการณ์ (Recount) รายงาน (Report) การเล่าหรือ บรรยาย เชิงจินตนาการ(Narration) เรื่องเกี่ยวกับความคิดเห็น (Exposition)การอภิปราย (Discussion) การอธิบาย (Explanation) วิธีการ (Procedure) การสังเกต (Observation) ดังนั้น การสอนแบบบรรณฐานเป็นแนวคิดที่เน้นการพัฒนาทักษะการเขียนผ่านการเรียนรู้เนื้อหาสาระหรือข้อมูลเฉพาะด้าน โดยผู้เรียนจะได้ฝึกการเขียนผ่านหัวข้อหรือบริบทที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาสาระเฉพาะ ซึ่งเป็นการเรียนรู้แบบบูรณาการทั้งเนื้อหาและทักษะภาษาไปพร้อมกัน

การจัดการเรียนรู้แบบบรรณฐานจะมีส่วนในการช่วยส่งเสริมความสามารถในการเขียนความเรียงวิชาภาษาไทย ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้สามารถนำเสนอเนื้อหา เรียบเรียงและจัดลำดับความคิด ตลอดจนการใช้แหล่งข้อมูลสนับสนุนความคิดในการเขียนให้ดียิ่งขึ้น และการจัดการเรียนรู้การเขียนแบบบรรณฐานจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเขียนงานเขียนได้ตรงตามรูปแบบและสามารถเลือกใช้ภาษาที่เหมาะสมกับงานเขียนความเรียงได้ ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาและพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบบรรณฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนความเรียงของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย อีกทั้งยังเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้การเขียนความเรียง ให้ผู้เรียนและผู้สอนเป็นแนวทางการวางแผนพัฒนาและปรับปรุง การจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์สภาพปัญหาการเขียนความเรียงวิชาภาษาไทยนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดบรรณฐานในวิชาภาษาไทยเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนความเรียงวิชาภาษาไทย
3. เพื่อประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การเขียนความเรียงวิชาภาษาไทยตามแนวคิดการเขียนแบบบรรณฐาน

สมมุติฐานการวิจัย

นักเรียนมีทักษะการเขียนความเรียงภาษาไทยตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดบรรณฐานในรายวิชาภาษาไทยสูงขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นโดยใช้รูปแบบการวิจัยและพัฒนา (R&D) ใช้แนวคิดแนวคิดบรรณฐานเป็นกรอบการวิจัย โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากรประกอบด้วยนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยราชภัฏ ทั้ง 12 โรงเรียน ปีการศึกษา 2567 กลุ่มตัวอย่าง ได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน ได้นักเรียนจาก 3 โรงเรียน โรงเรียนละ 20 คน รวมทั้งสิ้น 60 คน และ อาจารย์ภาษาไทยจากโรงเรียนสาธิตระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏโดยการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 3 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 4 ชนิด คือ 1) แบบสอบถามสภาพปัญหาการเขียนความเรียงมีค่า (IOC > 0.66) 2) แผนการจัดการเรียนรู้มีค่า (IOC > 0.66) 3) แบบทดสอบ มีค่า (IOC > 0.66) และมีค่า KR - 20 เท่ากับ 0.75 4) แบบประเมินความพึงพอใจ (IOC > 0.66) และ ค่าแอลฟาคอนบาค เท่ากับ 0.72

การดำเนินการวิจัยตามรูปแบบการวิจัยและพัฒนา ดังนี้ 1) สอบถามสภาพปัญหาจากอาจารย์ 3 โรงเรียน (R1) 2) สอบถามสภาพปัญหาและความต้องการ นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 60 คน (R1) 3) ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี ความเป็นไปได้ในการสร้างรูปแบบการสอน (R1) 4) การออกแบบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน (prototype) (D1) 5) ทดลองใช้กับกลุ่มทดลองและตรวจสอบประสิทธิผล รูปแบบ (R2) 6) ประเมินผลการทดลองใช้และพัฒนา ผลการตรวจสอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ และสร้าง คู่มือการใช้รูปแบบ (D2)

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ข้อมูลเชิงปริมาณ 1) คะแนนแบบทดสอบ และคะแนนแบบประเมินทักษะ ใช้สถิติ บรรยาย หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2) ประสิทธิภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้ หาโดยใช้สูตร E1/E2 กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพที่ 80/80 ใช้สถิติพื้นฐาน 3) การประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อ รูปแบบการจัดการเรียนรู้ใช้สถิติพื้นฐานค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลความหมายของ คะแนนเฉลี่ยเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักเรียน

3.2 ข้อมูลเชิงคุณลักษณะ 1) แบบสอบถาม การประชุมกลุ่มเฉพาะของอาจารย์และนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย แห่งมหาวิทยาลัยราชภัฏ ใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา 2) การประเมินต้นแบบ รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐานในรายวิชาภาษาไทยเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนความเรียง โดย คณะผู้เชี่ยวชาญ ใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

สรุปผลการวิจัย

1. ปัญหาการเขียนความเรียงวิชาภาษาไทยตามแนวคิดการเขียนแบบอรรถฐานของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า ปัญหาการเขียนความเรียงวิชาภาษาไทย ซึ่งผู้สอนและผู้เรียน มีปัญหา ดังนี้ ควร ฝึกเขียนโครงร่าง กำหนดหัวข้อและขอบเขตเนื้อหา และการเรียงลำดับความสำคัญก่อนลงมือเขียน ฝึกเขียน ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ฝึกให้นักเรียนคิดอย่างเป็นระบบ การอธิบายความจัดเรียงย่อหน้าให้สัมพันธ์ใน เนื้อหาเพิ่มคำศัพท์ในการเขียน ฝึกอ่านเพิ่มทักษะการเขียน เลือกระดับภาษาที่ใช้ให้เหมาะสมฝึกหัดการสะกด คำให้ถูกต้อง ใช้สื่อทางการศึกษาต่างๆ ปรึกษาเพื่อน ช่วยกันค้นคว้ากับเพื่อนสนิท หรือกลุ่มเพื่อน และลงมือ ฝึกปฏิบัติ ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า ทฤษฎี และสร้างรูปแบบการพัฒนาการเขียน โดยมีผู้เชี่ยวชาญช่วย ตรวจสอบ ขั้นตอนต่างๆ ดังนี้ 1) วางแผนศึกษาการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้การเขียน 2) เน้นการเขียนเล่า เรื่อง การเขียนอธิบาย การเขียนแสดงความคิดเห็นเพื่อแสดงออกทางอารมณ์หรือความคิด 3) สามารถเขียน สื่อสารตรงไปตรงมามีโครงสร้างที่ดี ใช้ภาษาที่เหมาะสม 4) วัดและประเมินผลได้ ซึ่งผู้วิจัยได้นำ รูปแบบการเขียนแบบอรรถฐานมาพัฒนาเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ได้ขั้นตอน ดังนี้ 1) การสร้างความเข้าใจ กับบทอ่าน 2) การศึกษาอรรถลักษณะของบทอ่าน 3) การร่วมกันผลิตงานเขียนฉบับร่าง 4) การเขียนเป็น รายบุคคล ซึ่งคะแนนการประเมินผลการเรียนรู้อะหว่างเรียนที่ได้จากการทำกิจกรรมการเรียนรู้อตามแผนการ จัดการเรียนรู้อรูปแบบการเขียนความเรียงวิชาภาษาไทยตามแนวคิดการเขียนแบบอรรถฐานของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลายทั้ง 2 แผน มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 90.00 / 82.91 และนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน

2. การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐานในวิชาภาษาไทยเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนความเรียงวิชาภาษาไทยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า

2.1 การตรวจสอบประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นจากผู้ทรงคุณวุฒิ ผลการประเมินความสอดคล้องของร่างรูปแบบการพัฒนาการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่าทุกองค์ประกอบมีความสอดคล้องกัน โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องโดยรวมเท่ากับ 0.66 – 1.00 ทุกด้าน

2.2 การตรวจสอบประเมินความสอดคล้องของร่างรูปแบบแผนการจัดการเรียนรู้ ที่พัฒนาขึ้นจากผู้ทรงคุณวุฒิ ผลการประเมินความสอดคล้องร่างรูปแบบแผนการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่าภาพรวมของความสอดคล้องของร่างรูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความ สอดคล้องทุกหน่วยการเรียนรู้ โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องโดยรวมเท่ากับ 1.0 ทุกหน่วยการเรียนรู้

3. การประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การเขียนความเรียงวิชาภาษาไทยตามแนวคิดการเขียนแบบอรรถฐาน

3.1 ประสิทธิภาพของรูปแบบแผนการจัดการเรียนรู้และการจัดทำคู่มือรูปแบบการเขียนความเรียงวิชาภาษาไทยตามแนวคิดการเขียนแบบอรรถฐานของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า คะแนนการประเมินผลการเรียนรู้ระหว่างเรียนที่ได้จากการทำกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบการเขียนความเรียงวิชาภาษาไทยตามแนวคิดการเขียนแบบอรรถฐานของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายทั้ง 2 แผน มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 90.00 / 82.91 ซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 และนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

3.2 นักเรียนมีความพึงพอใจรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐานในรายวิชา ภาษาไทยเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนความเรียงอยู่ในระดับมากที่สุด ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ความพึงพอใจรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐานในรายวิชา ภาษาไทยเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนความเรียง

ข้อที่	ข้อความ	เฉลี่ย	S.D.	แปลผล
1	แผนการจัดการเรียนรู้แบบอรรถฐานทำให้ฉันมีความเข้าใจเรื่อง การเขียนความเรียงมากขึ้น	4.33	0.79	มาก
2	ขั้นตอนตามรูปแบบอรรถฐานเข้าใจง่าย	4.55	0.82	มากที่สุด
3	เนื้อหาที่เรียนมีความยากง่ายเหมาะสมกับฉัน	4.45	0.81	มากที่สุด
4	เนื้อหามีความน่าสนใจ	4.40	0.79	มาก
5	การเรียนรู้โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบอรรถฐานทำให้ฉันมีความรู้ความเข้าใจการเขียนความเรียงภาษาไทย	4.35	0.78	มาก
6	ฉันจำเรื่องได้ดีขึ้นเมื่อได้ตอบคำถาม	4.35	0.78	มาก
7	ฉันชอบและสนุกในการทำกิจกรรมตามขั้นตอน วิธีการจัดการเรียนรู้แบบอรรถฐาน	4.55	0.82	มากที่สุด
8	การทำแผนการจัดการเรียนรู้ตามวิธีการจัดการเรียนรู้แบบอรรถฐานทำให้ฉันและเพื่อนได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	4.58	0.82	มากที่สุด
9	การทำงานตามกิจกรรมทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบ	4.60	0.83	มากที่สุด
10	ฉันสามารถศึกษาด้วยตนเองได้ตามวิธีการจัดการเรียนรู้แบบอรรถฐาน	4.60	0.83	มากที่สุด

11	ฉันทำกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ตามวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ อรรถฐานได้ทันเวลาเสมอ	4.65	0.84	มากที่สุด
12	ฉันมีความสุขและพอใจที่ได้เรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบอรรถฐาน	4.40	0.79	มาก
13	แผนการจัดการเรียนรู้ตามวิธีการจัดการเรียนรู้แบบอรรถฐานทำให้ฉันมี ทักษะการเขียนภาษาไทยมากขึ้น	4.50	0.81	มากที่สุด
14	ฉันสามารถแนะนำวิธีการเขียนให้คนอื่นเข้าใจได้	4.63	0.84	มากที่สุด
15	ฉันชอบเรียนโดยการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ตามวิธี การจัดการเรียนรู้แบบอรรถฐานมาก	4.48	0.81	มาก
16	แผนการจัดการเรียนรู้ตามวิธีการจัดการเรียนรู้แบบอรรถฐานทำให้ฉันรัก การเขียนภาษาไทยมากขึ้น	4.33	0.79	มาก
17	ฉันพอใจเมื่อได้ทำกิจกรรมร่วมกันกับเพื่อน ๆ	4.45	0.81	มาก
18	เนื้อหาในการเขียนตามวิธีการจัดการเรียนรู้แบบอรรถฐานกระตุ้นให้ฉันคิด และแสดงออกอยู่เสมอ	4.65	0.84	มากที่สุด
19	กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้ฉันมีโอกาสได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อน ๆ	4.63	0.84	มากที่สุด
20	ฉันจะนำวิธีการจัดการเรียนรู้แบบอรรถฐานไปใช้ในการอ่านกับวิชาอื่นๆ ต่อไป	4.63	0.84	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย		4.53	0.83	มากที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้พบผลการวิจัยสำคัญที่สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาปัญหาการเขียนความเรียงวิชาภาษาไทยตามแนวคิดการเขียนแบบอรรถฐานของ
นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้วิจัยอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1.1 สภาพปัญหาการเขียนความเรียงวิชาภาษาไทย ได้แก่ 1) ปัญหาด้านการใช้ภาษา ผู้เรียน
เลือกใช้คำหรือภาษาไม่เหมาะสมกับบริบท และเขียนไม่ถูกต้อง สะกดคำผิด การใช้คำผิดความหมาย ใช้ภาษา
เขียนไม่ถูกต้องสับสนกันระหว่างภาษาอินเทอร์เน็ต ภาษาพูด ภาษาเขียน มีคลังคำศัพท์น้อยจึงไม่สามารถใช้คำ
ที่สละสลวย การใช้คำไม่เหมาะสม การตีความหัวเรื่องไม่กระจ่างชัด การเว้นวรรคตอนในเนื้อหาไม่ถูกต้องทำ
ให้เนื้อความกำกวม คิดคำและประโยคที่จะเขียนไม่ออก การเรียงประโยคและการเลือกใช้คำสันธานในการ
เชื่อมประโยคไม่ถูกต้อง ไม่เข้าใจรูปแบบการเขียน 2) ปัญหาด้านเนื้อหา ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาในอินเทอร์เน็ต
และนำมาใช้โดยไม่ได้อ่านหรือเรียบเรียงเรื่องทีอ่านว่าถูกหรือผิดจึงส่งผลต่อการเรียบเรียงในการเขียนไม่ตรง
ประเด็นกับหัวข้อเรื่อง ขาดทักษะการคิดอย่างเป็นระบบ การเรียบเรียงเนื้อหามีความวกวน ขาดการ
ยกตัวอย่าง ขาดการมีเอกภาพและสัมพันธภาพ ขาดใจความสำคัญ ขาดการวิเคราะห์และสังเคราะห์ และไม่มี
การกำหนดโครงเรื่องก่อนการเขียนทำให้ลำดับเนื้อหาไม่มีความสัมพันธ์การเขียน และสรุปเนื้อหาไม่ได้
3) ปัญหาด้านการเขียน รูปแบบผู้เรียนเขียนย่อหน้าไม่เป็น ไม่เข้าใจเรื่องรูปแบบการเขียน ขาดใจความสำคัญ
การขยายความสัมพันธ์ระหว่างย่อหน้า ไม่มีเอกภาพลำดับก่อนหลัง การเลือกใช้โวหารคำประพันธ์ โวหาร
ภาพพจน์ค่อนข้างน้อย ไม่มีการยกตัวอย่าง ไม่เข้าใจวิธีการเขียนเชิงพรรณนา ควรมีต้นฉบับให้ดูก่อนฝึกการ
เขียน การเขียนให้สละสลวย การเขียนบรรยายใช้คำสร้อยเยอะเกินไป จำรูปแบบการเขียนไม่ได้ ไม่เข้าใจการ
เขียนบทความ ขาดสมาธิในการเขียน ไม่เข้าใจโครงสร้างของรูปแบบการเขียน และในส่วนพฤติกรรมการเรียน
ของนักเรียน ไม่มีสมาธิในการเขียน และขาดความตั้งใจในการเขียน

1.2 แนวทางการแก้ปัญหาการเขียนความเรียงวิชาภาษาไทย มีดังนี้ ผู้สอนควรกำหนดหัวข้อ การเขียนตามความสนใจของผู้เรียน ให้ผู้เรียนฝึกเขียนบรรยายพรรณนา จากง่ายไปหายากจากการเขียนสั้นๆ ให้ยาวขึ้น ใช้หลักการเขียนจับใจความสำคัญ ฝึกจับใจความแนวคิดหลัก ฝึกเขียนโครงร่าง กำหนดหัวข้อและ ขอบเขตเนื้อหา และการเรียงลำดับความสำคัญก่อนลงมือเขียน ฝึกเขียนโดยใช้โวหารการเขียนโวหาร ภาพพจน์ และหัดเขียนบันทึกจากสิ่งที่พบเห็น สิ่งใกล้ตัว ฝึกเขียนถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ฝึกให้นักเรียนคิด อย่างเป็นระบบ สร้างลำดับความสำคัญการเขียน ฝึกขยายความจากความคิดสำคัญ การยกตัวอย่างการอธิบาย ความจัดเรียงย่อหน้าให้สัมพันธ์ในเนื้อหาเพิ่มคำศัพท์ในการเขียน ฝึกอ่าน เพิ่มทักษะการเขียน เลือกระดับ ภาษาที่ใช้ให้เหมาะสมฝึกหัดการสะกดคำให้ถูกต้อง ใช้สื่อทางการศึกษาต่างๆ ช่วยในการพัฒนาทักษะภาษา ปรัชญาเพื่อน ช่วยกันค้นคว้ากับเพื่อนสนิท หรือกลุ่มเพื่อน สร้างรูปแบบการเขียนที่น่าสนใจและลงมือฝึก ปฏิบัติ ผู้สอนควรนำเสนอวิธีการสอนที่น่าสนใจสามารถดึงดูดผู้เรียนให้สนใจการเขียนได้ ฝึกเขียนเรียงความให้ บ่อยครั้งขึ้น และสรุปความคิดเห็นของตนเองให้เป็นจากสภาพปัญหาตั้งกล่าว ผู้วิจัยจึงนำมาวิเคราะห์ปัญหาแล้ว นำมาสังเคราะห์หาทฤษฎีที่จะนำมาแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นโดยศึกษา จุดมุ่งหมายและเนื้อหาสาระสำคัญของ หลักสูตร วุฒิภาวะของนักเรียน สื่อที่ใช้ประกอบในการจัดการเรียนรู้ และการวางแผนและทำแผนการเรียนรู้ โดยจะช่วยให้ผู้เขียนได้เรียนรู้รูปแบบการเขียน การสร้างบรรยากาศให้น่าเรียน ความคิดสร้างสรรค์ในการ เขียนมากขึ้น การรับฟังคำแนะนำจากผู้อ่านหรือผู้เชี่ยวชาญช่วยให้ผู้เขียนเห็นจุดบกพร่องและสามารถ ปรับปรุงข้อบกพร่องนั้นๆได้ การรับฟังความคิดเห็นจะช่วยให้ผู้เขียนเข้าใจจุดแข็งและจุดอ่อนในการเขียนของ ตนเองหลังจากเขียนเสร็จแล้ว ควรทบทวนและปรับแก้ไขเนื้อหา เพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ คำศัพท์ หรือโครงสร้าง การแก้ไขช่วยให้ข้อความมีความชัดเจนและสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นการมีความเข้าใจที่ดีในด้าน ไวยากรณ์ โดยใช้ รูปแบบตามแนวคิดอรรถฐาน โดยผู้วิจัยได้ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมของ กิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น ผลการหาประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น พบว่า มีผล ประสิทธิภาพทุกองค์ประกอบมีความสอดคล้องกัน โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องโดยรวมเท่ากับ 0.66 – 1.00 ทุกด้าน และผลการหาความสอดคล้องร่างรูปแบบแผนการเรียนการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น ภาพรวมของความ สอดคล้องของร่างรูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความ สอดคล้องทุกหน่วยการเรียนรู้ โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยรวมเท่ากับ 1.0 ทุกหน่วยการเรียนรู้ ดังที่ ทิศนา ขัมมณี (2566) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริม พัฒนาการด้านสติปัญญาหลายๆ ด้าน จะช่วยให้ผู้เรียนทุกคนมีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองอย่างรอบด้าน และ วรณี โสมประยูร (2553) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียน ครูจะต้องวางแผน และทำแผนการสอนระดับบทเรียน โดยคำนึงถึงจุดมุ่งหมายและเนื้อหาสาระสำคัญของหลักสูตร วุฒิภาวะของ นักเรียน สื่อที่ใช้ประกอบในการสอน และการประเมินผลเป็นหลักฐานสำคัญประการแรก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎีของผู้วิจัยซึ่งผู้เรียนได้ฝึกตามแนวคิดอรรถฐานที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น

2. ผลการพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐานในวิชาภาษาไทยเพื่อพัฒนาทักษะ พบว่า การเขียนความเรียงวิชาภาษาไทยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายผลการพัฒนาแบบการจัดการ เรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐานในวิชาภาษาไทยเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนความเรียงวิชาภาษาไทยของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลายแบ่งเป็น 3 ส่วน ได้แก่ 1) การสังเคราะห์สาระสำคัญของแนวคิดที่ใช้ในการพัฒนา รูปแบบการเรียนการเรียนรู้ 2) การพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้แนวการสอนเขียนแบบอรรถฐาน 3) ผลการประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

2.1 การสังเคราะห์สาระสำคัญของแนวคิดที่ใช้ในการพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้ผู้วิจัยได้ สังเคราะห์ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาความสามารถในการเขียนความเรียง โดย

พิจารณาแนวคิดและหลักการเรียนรู้ต่างๆ ที่จะช่วยแก้ไขสาเหตุของปัญหาการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐาน สามารถแก้ปัญหการเขียนเกิดขึ้นจริงของผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากการศึกษา และวิเคราะห์จากงานเขียนเชิงวิชาการและ สัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนในรายวิชาภาษาไทย รวมถึงการศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษามาสรุปเป็นปัญหาการเขียน และนำข้อมูลที่ได้จากการสังเคราะห์แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาช่วยแก้ไขปัญหาและพัฒนาความสามารถในการเขียนของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น ดังที่ บายัน อิมส์ราญ (2558) กล่าวว่า ความเรียงเป็นงานเขียนสารคดีรูปแบบหนึ่งที่มุ่งเสนอ ความคิดหรือแง่คิดเกี่ยวกับเรื่องของโลกและชีวิตเป็นสำคัญ ทั้งนี้เป็นการเขียนจากความนึกคิด ประสบการณ์หรือการสะสมความรู้ โดยมีวิธีการเขียนที่ชวนอ่าน สร้างความเพลิดเพลินและประทับใจในระดับชั้นมัธยมศึกษา นักเรียนจะได้ฝึกเขียนความเรียงหลายรูปแบบ เช่น การเขียนเล่าประสบการณ์การเขียนบรรยาย การเขียนอธิบาย การเขียนพรรณนา การเขียนแสดงความคิดเห็น เป็นต้น ซึ่งรูปแบบการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ตรงกับสภาพความเป็นจริงและส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการเขียนความเรียงได้จริง

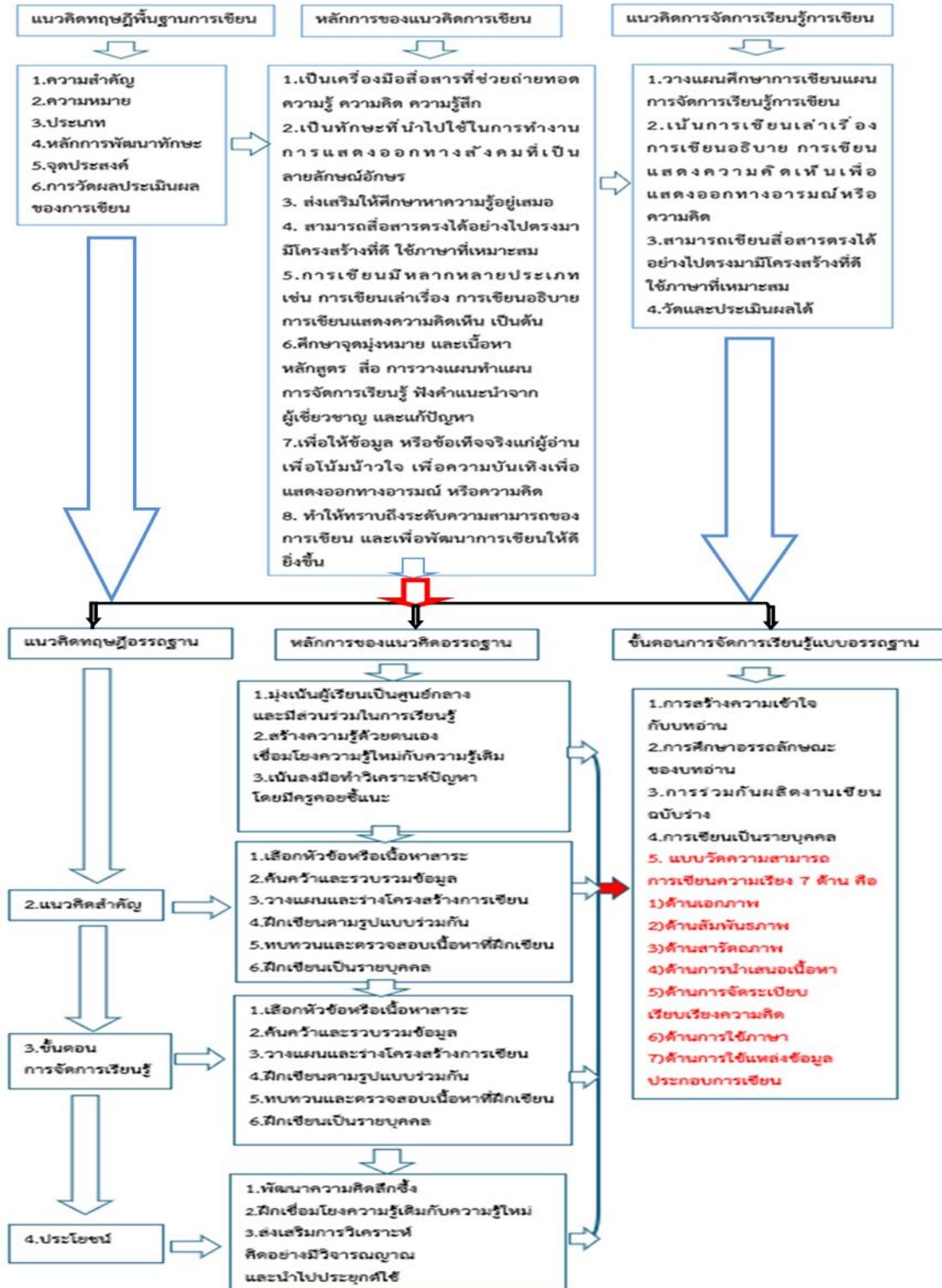
2.2 การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แนวการสอนเขียนแบบอรรถฐาน ผู้วิจัยดำเนินการโดยมีองค์ประกอบ 4 ข้อ ได้แก่ 1) หลักการของรูปแบบการเรียนการสอน 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอน 3) ขั้นตอนของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 4) การวัดและประเมินผลของรูปแบบการเรียนการสอนซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้ (1) หลักการของรูปแบบการเรียนรู้ สรุปได้คือ 1) การวิเคราะห์อรรถลักษณะของภาษาแต่ละประเภทของการเขียนและลักษณะการใช้ภาษาเฉพาะแบบที่จะนำไปใช้เป็นแนวทางในการเขียนความเรียงได้อย่างถูกต้อง 2) การมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันในการวิพากษ์ อภิปรายโต้แย้ง แลกเปลี่ยนความคิด และการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียน ช่วยให้ได้ข้อมูลความรู้ให้ เพิ่มมากขึ้น (2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมี 2 ประการ ดังนี้ 1) เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนความเรียงวิชาภาษาไทยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้ง 7 ด้านคือ ด้านเอกภาพ ด้านสัมพันธ์ภาพ ด้านสารัตถภาพ ด้านการนำเสนอเนื้อหา ด้านการจัดระเบียบ และเรียบเรียงความคิด ด้านการใช้ภาษา และด้านการใช้แหล่งข้อมูลประกอบการเขียน 2) เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้รูปแบบ การเขียนความเรียงวิชาภาษาไทยตามแนวคิดการเขียนแบบอรรถฐานที่พัฒนาขึ้น (3) ขั้นตอนของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยผู้วิจัยนำหลักการและวัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนรู้มา วิเคราะห์เพื่อเสนอแนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่เป็นไปตามหลักการของรูปแบบแล้วสรุปได้ ดังนี้ 1) เรียนรู้อรรถลักษณะของภาษา ผู้เรียนวิเคราะห์เนื้อหาโครงสร้างงานเขียน และลักษณะการใช้ภาษาของอรรถลักษณะของภาษาจากตัวอย่างงานเขียนที่กำหนดให้เป็นแนวทางในการเขียนให้ถูกต้องตามหลักการเขียนความเรียง 2) ฝึกเขียนเนื้อหาใหม่ร่วมกัน ผู้เรียนกลุ่มย่อยวางแผนร่วมกันในการฝึกเขียนเนื้อหาใหม่ที่ได้รับมอบหมาย โดยเขียนตามอรรถลักษณะของภาษาเดิมที่เรียนรู้มาแล้วนำเสนอ งานเขียนในชั้นเรียน จากนั้นร่วมกันอภิปรายในชั้นเรียนเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของงานเขียน 3) สร้างสรรค์งานเขียนฉบับร่าง ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้จากการวิเคราะห์อรรถลักษณะของภาษา และการฝึกเขียนมาใช้ในการพัฒนางานเขียนฉบับร่างตามประเด็นโครงเรื่องที่กำหนดไว้และให้ ถูกต้องตามหลักการเขียนความเรียง 4) ขั้นพัฒนาคุณภาพงานเขียนฉบับสมบูรณ์เป็นพัฒนาคุณภาพงานเขียนโดยนำสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการฝึกเขียนงานร่วมกับเพื่อนๆ และงานเขียนฉบับร่าง ที่ได้รับคำแนะนำเพิ่มเติม มาเขียนงานใหม่ให้เป็นงานเขียนฉบับสมบูรณ์เป็นรายบุคคล (3) ผลการประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบแผนการจัดการเรียนรู้และการจัดทำคู่มือรูปแบบการเขียนความเรียงวิชาภาษาไทยตามแนวคิดการเขียนผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ 1) การตรวจสอบประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นจากผู้ทรงคุณวุฒิ ผลปรากฏว่า

(1) ประเมินความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบของร่างรูปแบบการเรียนรู้ มีความสอดคล้องทุกรายการ ประเมิน (2) ผลการประเมินความสอดคล้องแผนการจัดการเรียนรู้ของร่างรูปแบบการเรียนรู้มีความสอดคล้องทุกรายการประเมิน (3) ผลการประเมินความเหมาะสมของร่างรูปแบบการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น พบว่ามีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด 2) การตรวจสอบประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้ทดลองสอนโดยผู้วิจัยได้นำรูปแบบการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้กับผู้เรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ปรากฏว่า รูปแบบการเรียนรู้สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาความสามารถในการเขียนความเรียงได้จริง และปรับแก้รูปแบบการเรียนรู้ก่อนนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างเพื่อหาประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนรู้

3. ผลการประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบแผนการจัดการเรียนรู้และการจัดทำคู่มือรูปแบบการเขียนความเรียงวิชาภาษาไทยตามแนวคิดการเขียนแบบอรรถฐานของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ประกอบด้วย 1) ผลการประเมินประสิทธิผลด้านความสามารถในการเขียนความเรียง และ 2) ผลการประเมินประสิทธิผลด้านความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบการเขียนความเรียงวิชาภาษาไทยตามแนวคิดการเขียนแบบอรรถฐาน ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้ 1) ผลการประเมินประสิทธิผลด้านความสามารถในการเขียนความเรียงกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีความสามารถในการเขียนความเรียงสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่พัฒนาขึ้นจะช่วยส่งเสริมความสามารถในการเขียนความเรียงได้ เนื่องจากการให้ผู้เรียนได้ฝึกวิเคราะห์อรรถลักษณะของภาษาจากตัวอย่างงานเขียนแต่ละประเภท จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจรูปแบบและองค์ประกอบของงานเขียนรูปแบบต่างๆ โดยผู้เรียนจะได้วิเคราะห์องค์ประกอบต่างๆ ที่สำคัญของงานเขียนความเรียง องค์ประกอบต่างๆ ในงานเขียน แล้วสรุปและความเข้าใจเพื่อน ไปใช้ในการเขียนงานเชิงวิชาการประเภทต่างๆ สอดคล้องกับการวิจัยของชิษณุพงศ์ อินทรเกษม (2563) ที่พบว่า 1) องค์ประกอบความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต 2) รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น 3) ผลการศึกษาประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนการสอนมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด และมีความสอดคล้องทุกรายการประเมินผลการศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอน พบว่า นิสิตมีคะแนนความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับการวิจัยของนภาพัทธน์ ยิ่งหาญ และพิลาณูช ภูษาวิโสธร (2558) ที่พบว่า การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงเปรียบเทียบด้วยกิจกรรมการสอนตามกระบวนการอรรถฐาน สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี 1) นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เรียนด้วยวิธีการสอนตามกระบวนการอรรถฐาน มีคะแนนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเชิงเปรียบเทียบ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักศึกษาระดับปริญญาตรีมีเจตคติต่อการเรียนด้วยวิธีการสอนตามกระบวนการอรรถฐานหลังเรียนอยู่ในระดับพึงพอใจมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังผลการประเมินด้านความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบการเขียนความเรียงวิชาภาษาไทยตามแนวคิดการเขียนแบบอรรถฐาน นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด หมายความว่า นักเรียนมีเจตคติต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบการเขียนความเรียงวิชาภาษาไทยตามแนวคิดการเขียนแบบอรรถฐานมีความสนุกสนานในการจัดกิจกรรมต่างๆ ตามที่ตนเองกำหนดและสนใจซึ่ง สอดคล้องกับวิภาวี คำวงษ์ (2563) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง การทำให้ความรู้สึกของบุคคลที่ได้รับบริการในสิ่งที่ดีเป็นที่ประทับใจตามที่ผู้รับบริการตั้งใจไว้หรือมากกว่าที่คิดไว้ และการจะทำให้เกิดความรู้สึกพึงพอใจมากที่สุด

องค์ความรู้การวิจัย

องค์ความรู้การวิจัยครั้งนี้คือรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐานในวิชาภาษาไทยเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนความเรียงวิชาภาษาไทยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สรุปผลดังภาพที่ 1



ภาพที่ 1 มโนทัศน์การสังเคราะห์สาระสำคัญของการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แนวการสอนเขียนแบบอรรถฐาน

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้
 - 1.1 สามารถนำแผนการเรียนรู้แบบบูรณาการไปปรับใช้กับวิชาอื่นๆ
 - 1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบบูรณาการ นักเรียนต้องลงมือปฏิบัติด้วยตนเองครูควรรหาแหล่งเรียนรู้ที่น่าสนใจและเหมาะสมกับผู้เรียน และให้นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงอยู่กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป
 - 2.1 ควรมีการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการในเนื้อหาสาระระดับอื่นๆ
 - 2.2 ควรมีการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ ไปทดลองใช้เพื่อศึกษาความก้าวหน้าและเจตคติทางการเรียนรู้ของนักเรียน
 - 2.3 ควรมีการศึกษาการเรียนรู้ระหว่างวิธีการการเรียนรู้แบบบูรณาการกับวิธีการจัดการเรียนรู้แบบการเรียนแบบอื่นๆ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กาญจนา นาคสกุล และคณะ. (2561). บรรทัดฐานภาษาไทยเล่ม 5 : กระบวนการคิดและการเขียนร้อยแก้ว. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กาโสม หมาดเต็น. (2559). ความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ชิษณุพงศ์ อินทรเกษม. (2563). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้แหล่งข้อมูลเป็นฐานร่วมกับแนวการสอนเขียนแบบบูรณาการเพื่อส่งเสริมความสามารถ ในการเขียนเชิงวิชาการของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต. คุชฎินิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทิตินา เขมณี. (2566). ศาสตร์การสอน. พิมพ์ครั้งที่ 26. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นพดล จันท์เพ็ญ. (2557). หลักการใช้ภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: เจเนซิส มีเดียคอม.
- นภาพัฒน์ ยิ่งหาญ และพิลาณุช ภูษาวิศิธร. (2558). การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงเปรียบเทียบ ด้วยกิจกรรมการสอนตามกระบวนการอรรถฐาน สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี. รายงานวิจัย. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บาหยัน อิมสำราญ. บรรณาธิการ. (2558). การใช้ภาษาไทย. นครปฐม: พีเพรส.
- วรรณิ โสมประยูร. (2553). เทคนิคการสอนภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: ดอกหญ้าวิชาการ.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). วิธีการสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพมหานคร: มูลนิธิสดศรีสฤษดิ์วงศ์.
- วิภาวี คำวงษ์. (2563). การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนในการใช้บริการโรงอาหารโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ ปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2565). รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน 2562-2564. แหล่งที่มา <http://www.niets.or.th/th/>. สืบค้นเมื่อ 20 เมษายน 2565.

สมชาย สำเนียงงาม. (2564). ภาษาไทยเพื่ออักษรศาสตร์. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

Gagné, R. M., Briggs, L. J. and Wager, W. W. (1992). Principles of instructional design. 4th ed. New York: Holt, Rinehart and Winston.